

(1/638) 1/660-2932/10873

T.C.
CUMHURBAŞKANLIĞI

SAYI : B.01.0.KKB.01-18/A-10-2003-1029

15 / 08 / 2003

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İLGİ: 01.08.2003 günlü, A.01.0.GNS.0.10.00.02-2462/9394 sayılı yazınız.

Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulu'nca 31.07.2003 gününde kabul edilen 4965 sayılı "Orman Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun" incelenmiştir.

1- İncelenen 4965 sayılı Yasa'nın 1. maddesi ile değiştirilen 6831 sayılı Orman Yasası'nın 1. maddesinin, orman sayılmayacak yerleri düzenleyen ikinci fıkrasının (H) bendinde,

"Orman sınırları içinde veya bitişiğinde tapulu, orman sınırları dışında ise her türlü tasarruf belgeleri ile özel mülkiyette bulunan ve muhitin hususiyetlerine göre yetişmiş veya yetiştirilecek olan kızılgaçlıklar ile aşılı kestanelikler, fıstık çamlıkları ve palamut meşelikleri dahil olmak üzere her nevi meyveli ağaç ve ağaççıklar;"

denilerek, kızılgaçlıklar ile aşılı kestanelikler de orman alanı dışına çıkarılmaktadır.

6831 sayılı Orman Yasası'nın 1. maddesinin ikinci fıkrasının (G) bendinde, orman sınırları dışında olup, yüzölçümü üç hektarı aşmayan sahipli arazideki her tür ağaç ve ağaççıklarla örtülü yerlerin orman sayılmayacağı belirtilmiştir.

Yasa'nın, orman sayılmayan yerlerdeki ağaç ve ağaççıklardan sahiplerinin yararlanma yöntemini düzenleyen 116. maddesinin birinci fıkrasının (H) bendinde de, (G) bendinde yazılı yerlerden, sahiplerinin yapacak ve yakacak gereksinmelerinin, yörenin orman yönetimine haber vermek ve bir tutanakla belgelenmek koşuluyla karşılanabileceği; bu yerlerden pazar satışları için yapılacak kesimlerin ise, keşif, damga ve nakliye işlemlerine bağlı olduğu kuralı getirilmiştir.

Bu kurallar uyarınca, orman alanları dışında, yüzölçümü üç hektardan az olan sahipli arazilerdeki kızılgaçlıklardan ve aşılı kestaneliklerden sahiplerinin yukarıda açıklanan yöntem ve koşullarla yararlanması olanaklıdır.

İncelenen Yasa ile, Orman Yasası'nın 1. maddesinin ikinci fıkrasının (H) bendinde yapılan değişiklikle, kızılgaçlıklar ve aşılı kestanelikler (G) bendi kapsamında çıkarıldığı, yüzölçümü sınırlamasına bağlı olmaksızın,

- Orman sınırları içinde ya da bitişiğinde tapulu, orman sınırları dışında ise her türlü tasarruf belgesi ile özel mülkiyette bulunan,

- Yörenin özelliğine göre yetişmiş ya da yetiştirilecek olan,

kızılgaçlıklar ile aşılı kestaneliklerin orman sayılmayacak yerler arasına alındığı görülmektedir.

2- İncelenen 4965 sayılı Yasa'nın 13. maddesi ile, 6831 sayılı Orman Yasası'nın 116. maddesinin birinci fıkrasının,

- (A) bendinin birinci alt bendi değiştirilerek,

“(Ç) ve (E) bentlerinde yazılı yerlerden, (D) bendindeki şehir mezarlıklarından, (H) bendindeki her nevi meyveli ağaç ve ağaççıklarla örtülü yerlerden (kızılgaçlıklar ile aşılı kestanelikler, fıstık çamlıkları ve palamut meşelikleri hariç), sahipleri her türlü zâti ihtiyaçları ve pazar satışları için hiçbir kayıt ve şarta tâbi olmadan kesim ve taşıma yapabilir.”,

- (B) bendine eklenen ikinci alt bendinde de,

“Kızılgaçlıklar ile aşılı kestaneliklerin sahiplerinin, her türlü yapacak ve yakacak ihtiyaçları ile pazar satışları için yapacakları kesimler; keşif, damga ve nakliye işlemlerine tâbi olmayıp köy muhtarlığınca düzenlenecek belge ile yapılır.”,

kuralları getirilmiştir.

6831 sayılı Yasa'nın 116. maddesinin birinci fıkrasında, orman sayılmayan yerlerdeki ağaç ve ağaççıklardan sahiplerinin yararlanma koşulları düzenlenmiştir.

İncelenen Yasa'nın 13. maddesi ile, 6831 sayılı Yasa'nın 116. maddesinin birinci fıkrasının (A) bendinin birinci alt bendindeki parantez içi kuralı, kızılgaçlıklar ile aşılı kestanelikleri de kapsayacak biçimde genişletilmiştir.

Yapılan düzenlemeye göre, kızılgaçlıklar, aşılı kestanelikler, fıstık çamlıkları ve palamut meşelikleri dışında, (A) bendinde belirtilen yerlerden, sahipleri, her türlü kişisel gereksinimleri ve pazar satışları için, hiçbir kayıt ve koşula bağlı olmadan kesim ve taşıma yapabileceklerdir.

Fıstık çamlıkları ve palamut meşeliklerinden yararlanma koşulları aynı maddenin (B) bendinin birinci alt bendinde; kızılağaçlıklar ve aşılı kestaneliklerden yararlanma koşulları ise, aynı bende incelenen Yasa ile eklenen ikinci alt bente düzenlenmiştir.

İncelenen Yasa ile getirilen alt bente göre, kızılağaçlıklar ile aşılı kestaneliklerin sahipleri, keşif, damga ve nakliye işlemlerine bağlı olmadan, yalnızca köy muhtarlığınca düzenlenecek belgeye dayanarak kesim yapabileceklerdir.

(B) bendindeki ikili düzenleme ile, fıstık çamlıkları ve palamut meşelikleri ile kızılağaçlıklar ve aşılı kestanelikler arasında fark yaratılmıştır.

Fıstık çamlıkları ile palamut meşeliklerinin sahipleri, yapacak ve yakacak gereksinimleri için, yörenin orman yönetimine haber verip bir tutanakla belgeleyerek kesim yapabileceklerdir. Bu yerlerden sahiplerinin pazar satışları için yapacakları kesimler ise, keşif, damga ve nakliye işlemlerine bağlı olacaktır.

Oysa, kızılağaçlıklar ve aşılı kestaneliklerin sahipleri, yapacak ve yakacak gereksinimleri ile pazar satışları için kesimleri, orman yönetimine haber vermeden, keşif, damga ve nakliye işlemlerine bağlı olmadan yapabileceklerdir. Bu kesimlerin tek dayanağı, köy muhtarlığınca düzenlenen bir belge olacaktır.

Orman yönetiminin denetiminde ve bu yönetimden alınacak izin sonucu yapılabilecek kesim ile köy muhtarlığından alınacak bir belgeye dayanılarak yapılacak kesim arasındaki fark, kızılağaçlıklar ve aşılı kestaneliklerde yapılacak kesimin kolaylığını ortaya koymaktır.

Sonuç olarak, incelenen Yasa ile Orman Yasası'nın 1 ve 116. maddelerinde yapılan değişikliklerle, kızılağaçlıklar ve aşılı kestanelikler bir yandan orman sayılan yerler kapsamından çıkarılmakta, öte yandan da, bu yerlerden yararlanma özel rejime bağlanarak kolaylaştırılmaktadır.

3- Orman Genel Müdürlüğü'nün verilerine göre ülkemizde 100 bin hektar kestane ve kızılağaç ormanı bulunmaktadır. Kızılağaç, biyolojisi gereği, diğer orman ağaçlarıyla birlikte veya dağınık kümeler halinde varlığını sürdürebildiğinden sözü edilen bu 100 bin hektar orman alanı da buna koşut olarak dağınıklık göstermektedir.

Kestane, Doğu Karadeniz yöresinin asli ağaç türü olup, odunundan kereste, çiçeğinden de kestane balının hammaddesi olarak yararlanılmaktadır.

Doğu Karadeniz, birinci derece toprak kaymasına açık yörelerdendir. Çok dik granit ana kaya üzerindeki sığ topraklar ve yoğun yağış, böyle bir ortamı yaratmaktadır. Sel ve toprak kaymasına karşı, etkili su ve toprak dengesinin oluşmasında ve korunmasında önemli rol oynadığı bilinen kızılağaç ve kestane ağaçlarının bu yöremiz için önemi büyüktür. Yöredeki bu ağaç örtüsünün ortadan kaldırılması, sel ve toprak kayması gibi doğal felaketlerin artması anlamına gelmektedir.

Özellikle son yıllardaki sel ve toprak kaymalarının verdiği büyük zararların nedeni, yüksek açılı bir eğilime sahip arazinin, ağaçlardan arındırılıp tarımsal amaçlarla kullanılmasıdır. Bu oluşumlar yörede su ve toprak dengesinin bozulduğunu göstermektedir.

Öte yandan, Doğu Karadeniz yöresinde mülkiyet sorunu henüz çözüme kavuşturulmamıştır. Bu yörede, kadastrosu yapılan orman arazisi yüzde on dolayındadır. Bu nedenle, yöredeki orman sayılan arazilerin ve buna koşut olarak kızılğaç ve kestane topluluklarının kimin mülkiyetinde olduğu belirsizdir.

İncelenen Yasa, bu durumuyla kestane ve kızılğaç ormanlarını korumasız bırakmakta, özellikle Doğu Karadeniz ormanlarının yok edilmesine neden olabilecek bir nitelik taşımaktadır.

Bilindiği gibi, orman köylüsü, toplumumuzun en yoksul kesimini oluşturmaktadır. Sanayi kuruluşlarının ucuz hammadde isteminin, yöre halkının yoksulluğuyla birleşmesi, ormanların yok edilme olasılığını artırmaktadır. Bu durum, yanlış arazi kullanımıyla bozulan su ve toprak dengesini daha da bozacak ve toprak kaymaları ile kayıpları yaygınlaşıp yoğunlaşacak, kısa aralıklarla bölgede büyük acılara ve mal kaybına neden olan seller hiçbir biçimde önlenemeyen boyutlara ulaşabilecektir.

Anayasa'nın 44. maddesinde, Devlet'e, toprağın erozyonla kaybedilmesini önlemek amacıyla gerekli önlemleri alma görevi verilmiştir. Toprak kayıplarının artmasına neden olacak söz konusu düzenleme Anayasa'nın bu kuralına uygun düşmemektedir.

Ayrıca, 6831 sayılı Orman Yasası'nın 57. maddesi, özel ağaçlandırmaya izin vermektedir. Yasa koyucu, Doğu Karadeniz yöresindeki odunu girdi olarak kullanan sanayinin hammadde gereksinimi için bir önlem almak çabasında ise, bu yörede 57. maddeye dayanarak, kızılğaç ve kestane ormanı kurulması özendirilebilir. Tersine durumda, mevcut kızılğaç ve kestane ağacı örtüsünün ölçsüz bir kullanıma açılmasının olumsuz sonuçlarına tüm toplum katlanmak zorunda kalacaktır.

Bu nedenle, incelenen Yasa'nın 1 ve 13. maddeleri, özellikle ülke ekonomisi, ekolojik denge ve turizm yönünden yaratacağı olumsuz sonuçlar nedeniyle kamu yararı ile bağdaşmamaktadır.

4- İncelenen Yasa'nın 1 ve 13. maddelerine ilişkin gerekçelerde;

- Kızılağaçlıklar ve aşılı kestaneliklerin (H) bendi kapsamına alınarak bu yerlerin orman sayılmayacağı düzenlendiği,

- Kızılağaç'ın, Devlet ormanlarında doğal ortamda yetiştiği gibi özellikle Karadeniz Bölgesi'nde özel mülkiyette bulunan arazilerde de yetişmekte olduğu,

- 6831 sayılı Yasa'nın 1. maddesinin (G) bendine göre üç hektardan büyük alanlardaki orman ağaçları ile kaplı yerlerin orman tanımına girdiği ve bu durumun özel mülkiyet sahiplerinin arazi üzerindeki kullanım hakkını kısıtladığı,

- Öngörülen değişiklikle, üç hektardan büyük alanlarda da kızılağaç yetiştiriciliğinin özendirilmesi yanında, bu arazi sahiplerinin yararlanmalarındaki kısıtlamanın kaldırılması ve orman yönetimi ile mülk sahipleri arasındaki uyumsuzlukların giderilmesinin amaçlandığı,

belirtilmektedir.

Anayasa'nın 35. maddesinde, herkesin mülkiyet hakkına sahip olduğu; bu hakkın, ancak kamu yararı amacıyla ve yasayla sınırlanabileceği ve mülkiyet hakkının toplum yararına aykırı biçimde kullanılamayacağı belirtilmiştir.

Bu kuralda açıkça ortaya konulduğu gibi, mülkiyet hakkı kutsal olmakla birlikte, bu hak, toplum yararına aykırı biçimde kullanılamayacak ve kamu yararı amacıyla yasayla sınırlandırılabilir.

Öte yandan, Anayasa'nın, "Ormanların korunması ve geliştirilmesi" başlıklı 169. maddesinin;

- Birinci fıkrasında, ormanların korunması ve alanlarının genişletilmesi için gerekli yasaları çıkarıp, önlemleri almak, yanan ormanların yerinde yeni orman yetiştirmek görevi Devlet'e verilmiş; ormanların Devlet'in gözetiminde olduğu belirtilmiş,

- Dördüncü fıkrasında da, orman olarak korunmasında bilim ve fen yönünden yarar görülmeyen, tersine tarım alanlarına dönüştürülmesinde yarar olduğu saptanan yerler ile 31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen yönünden orman niteliğini tam olarak yitiren tarla, bağ, meyvelik, zeytinlik gibi çeşitli tarım alanlarında ya da hayvancılıkta kullanılmasında yarar olduğu saptanan araziler, şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerler dışında, orman sınırlarında daraltma yapılamayacağı kurala bağlanmıştır.

Anayasa Mahkemesi'nin, 6831 sayılı Orman Yasası'nın 116. maddesine ilişkin 13.04.1999 günlü, E.1997/75, K.1999/10. sayılı kararında;

“Zati yapacak ve yakacak ihtiyacı için veya bu amaçlar dışında herhangi bir nedenle, orman idaresine haber verip tutanak düzenlettirmeden, başka bir deyişle izin almadan kesim yapılmasını suç sayan itiraz konusu kuralın, mülkiyet hakkını sınırladığı kuşkusuzdur.

İtiraz konusu kuralla, fıstık çamlarının kesiminin Orman İdaresinin iznine bağlı tutulması, bu ağaçların ürünü olan çam fıstığının gıda sanayiinde kullanılması, ülkemizde zaten az miktarda bulunan fıstık çamlarının, sahipleri tarafından da olsa gelişigüzel kesilip yok edilmesinin ülke ekonomisi açısından uygun görülmemesi gibi kamu yararına yönelik gerekçelerle açıklanabilir. Öte yandan, bu ağaçların, çevre güzelliğine, iklime ve turizme olumlu katkısı da gözardı edilemez. Bu nedenlerle, itiraz konusu kuralla, fıstık çamları kesiminin denetim altına alınmasında kamu yararı bulunduğu açıktır. Ancak, maddede öngörülen bu sınırlamanın, kamu yararı amacıyla da olsa hakkın özüne dokunmaması, Anayasa'nın 13. maddesinde sözü edilen demokratik toplum düzeninin gereklerine aykırı olmaması zorunludur. Hakkın özüne dokunan düzenlemeler, gerçek anlamda mülkiyet hakkını ortadan kaldırır ve bu bağlamda temel hak ve özgürlüklerle ilgili genel ve özel sınırlamaların ölçüsünü oluşturan demokratik toplum düzeninin gerekleri ile bağdaşmaz.

İtiraz konusu kuralla, orman sayılmayan sahipli yerlerdeki fıstık çamları üzerindeki mülkiyet hakkına getirilen sınırlamanın konusu, bu ağaçları kesmeden önce, yerel orman idaresine haber vermek ve bir tutanakla belgelendirmektir. Kamu yararı amacıyla getirilen bu sınırlama hakkın kullanılmasını ortadan kaldıran veya önemli ölçüde zorlaştıran bir nitelik taşımadığından demokratik toplum düzeninin gereklerine de aykırılık oluşturmamaktadır.

Ayrıca bu düzenleme, Anayasa'nın 169. maddesinde yer alan ‘Devlet, ormanlarının korunması ve sahalarının genişletilmesi için gerekli kanunları koyar ve tedbirleri alır’ kuralıyla da uyumludur.”,

denilerek, 6831 sayılı Yasa'nın 116. maddesinde yer verilen, orman sayılan yerlerdeki ağaçların kesilmesine ilişkin kısıtlayıcı kuralın, kamu yararı amacı taşıdığı, bu nedenle mülkiyet hakkını ihlal edici nitelikte sayılamayacağı kabul edilmiş; ayrıca, bu kısıtlayıcı kural, Anayasa'nın, ormanların korunması ve alanının geliştirilmesine ilişkin 169. maddesine de uygun bulunmuştur.

Kızılağaçlık ve aşılı kestanelik alanların, incelenen Yasa'nın 1. ve 13. maddeleriyle yapılan değişikliklerle orman sayılan yerler dışına çıkarılarak üzerinde buldukları arazilerin sahiplerinin kullanımına açılması, orman alanlarının daraltılması sonucunu doğuracağından Anayasa'nın 169. maddesine aykırı düşmektedir.

5- Ayrıca, Anayasa'nın 169. maddesinin birinci fıkrasında, ormanların, Devlet'in gözetiminde olduğu belirtilirken Devlet organlarıncı denetlenmesi de öngörölmüştür. Anayasa'da Devlet'e verilen bu gözetim ve denetim görevi, Devlet tüzel kişiliği kapsamında bulunan Orman Örgütü'nce yerine getirilmektedir.

Yukarıda ayrıntıları ile açıklandığı gibi, incelenen Yasa'yla Orman Yasası'nın 116. maddesinin birinci fıkrasının (B) bendine eklenen alt bentte, kızılğaçlıklar ve aşılı kestaneliklerden yapacak, yakacak ve pazar satışı amacıyla yapılacak kesimler için köy muhtarlığınca düzenlenecek bir belgenin yeterli olacağı belirtilmiştir.

Böylece, Devlet'e ilişkin olan denetim ve gözetim yetki ve görevi köy tüzel kişiliğine devredilmiştir. Yapılan düzenleme bu nedenle de Anayasa'nın 169. maddesiyle bağdaşmamaktadır.

Yayımlanması yukarıda açıklanan gerekçelerle uygun bulunmayan 4965 sayılı "Orman Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun", 1 ve 13. maddelerinin Türkiye Büyük Millet Meclisi'nce bir kez daha görüşülmesi için, Anayasa'nın değişik 89. ve 104. maddeleri uyarınca ilişikte geri gönderilmiştir.

Ahmet Necdet SEZER
CUMHURBAŞKANI

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

KANUN

ORMAN KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN

Kanun No. 4965

Kabul Tarihi : 31.7.2003

MADDE 1. - 31.8.1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 1 inci maddesinin ikinci fıkrasının (H)bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

H) Orman sınırları içinde veya bitişiğinde tapulu, orman sınırları dışında ise her türlü tasarruf belgeleri ile özel mülkiyette bulunan ve muhitin hususiyetlerine göre yetişmiş veya yetiştirilecek olan kızılgaçlıklar ile aşıllı kestanelikler, fıstık çamlıkları ve palamut meşelikleri dahil olmak üzere her nevi meyveli ağaç ve ağaççıklar;

MADDE 2. - 6831 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Bu madde hükümleri; muhafaza ormanı, millî park alanları, tabiat parkları, tabiatı koruma alanları, izin ve irtifak hakkı tesis edilen ormanlık alanlar ve 3 üncü madde ile orman rejimi içine alınan yerlerde bu niteliklerinin devamı süresince; yanan orman sahalarında ise hiçbir şekilde uygulanmaz.

MADDE 3. - 6831 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin birinci ve üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye birinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Devlet ormanları ile evvelce sınırlaması yapılmış olup da herhangi bir nedenle orman sınırları dışında kalmış ormanların, hükmî şahsiyeti haiz amme müesseselerine ait ormanların, hususi ormanların, orman kadastro ve bu ormanların içinde ve bitişiğinde bulunan her çeşit taşınmaz malların ormanlarla müşterek sınırlarının tayini ve tespiti ile 2 nci madde uygulamaları ile ilgili olarak kadastro kesinleşmiş yerlerde tespit edilen fennî hataların düzeltilmesi işleri orman kadastro komisyonları tarafından yapılır.

Orman kadastro komisyonları ve amenajman heyetleri başkan ve üyelerine ödenecek tazminat ve harcırah miktarları her yıl bütçe kanunu ile belirlenir. Arazi çalışmalarının atama merkezleri dışında yapılması halinde arazi tazminatı yerine yurt içi gündelikler ödenir.

Orman kadastro komisyonlarınca ormanların kadastro ve Devlet ormanlarında yapılacak 2 nci maddenin (B) bendi uygulamaları resen, 2 nci maddenin (A) bendi uygulamaları müracaatın değerlendirilmesi ve Bakanlığın onayı ile bedelsiz olarak, hükmî şahsiyeti haiz amme müesseselerine ait ve hususi ormanlarda 2 nci maddenin (B)bendi uygulamaları ise bu ormanların sahiplerinin müracaatı üzerine bedeli karşılığında yapılır.

MADDE 4. - 6831 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Kadastro ve diğer ormancılık hizmetleri için gerekli hava fotoğrafları ve haritalar Orman Genel Müdürlüğünce yapılır veya yaptırılır.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

KANUN

-2-

Orman tahdidî veya kadastrosu yapıp ilân edilerek kesinleşmiş yerlerde, vasıf ve mülkiyet değişikliği dışında aplikasyon, ölçü, çizim ve hesaplamalardan kaynaklanan yüzölçümü ve fennî hatalar tespit edildiğinde, bu hatalar Orman Genel Müdürlüğünün bilgisi ve denetimi altında orman kadastrо-komasyonlarınca düzeltilir. Düzeltme, 10 uncu maddeye göre ilân olunur. İlân tarihinden itibaren otuz gün içinde düzeltmenin kaldırılması amacıyla sulh hukuk mahkemesine dava açılmadığı takdirde yapılan düzeltme kesinleşir. Düzeltmelerde 11 inci maddedeki hak düşürücü süre aranmaz.

MADDE 5.- 6831 sayılı Kanununun 10 uncu maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Kadastrоsu tamamlanan ormanlara ait haritaların yapılmasında ölçme, hesap, tersimat ve aplikasyon işlerinde yetki ve sorumluluk harita ve kadastrо mühendislerine aittir. Kadastrо teknik standartlarına uygun olarak üretilen bu haritalar, harita ve kadastrо mühendisinin kontrolünden sonra komisyon başkanınca tasdik olunur.

MADDE 6. - 6831 sayılı Kanununun 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 11. - Orman kadastrо komisyonlarınca düzenlenen tutanakların askı suretiyle ilânı, ilgililere şahsen yapılan tebliğ hükmündedir. Tutanak, harita ve kararlara karşı askı tarihinden itibaren altı ay içinde kadastrо mahkemelerine, kadastrо mahkemesi olmayan yerlerde kadastrо davalarına bakmakla görevli mahkemeye müracaatla sınırlamaya ve 2 nci maddeye göre orman sınırları dışına çıkarma işlemlerine Çevre ve Orman Bakanlığı, Orman Genel Müdürlüğü ve hak sahibi gerçek ve tüzel kişiler itiraz edebilir. Bu müddet içinde itiraz olmaz ise komisyon kararları kesinleşir. Bu süre hak düşürücü süredir. Ancak, tapulu gayrimenkullerde tapu sahiplerinin, on yıllık süre içerisinde dava açma hakları mahfuzdur.

Hak sahibi gerçek ve tüzel kişiler tarafından açılacak sınırlamaya itiraz davalarında hasım Orman Genel Müdürlüğü, 2 nci maddeye göre orman sınırları dışına çıkarma işlemlerine karşı açılacak itiraz davalarında ise hasım Çevre ve Orman Bakanlığı ile Orman Genel Müdürlüğüdür.

Orman Genel Müdürlüğünce açılacak davalarda hasım, hak sahibi gerçek ve tüzel kişiler ile Çevre ve Orman Bakanlığıdır.

Kadastrоsu yapıp kesinleşen Devlete ait ormanlar, tapu sicil müdürlüklerince hiçbir harç, vergi ve resim alınmaksızın orman vasfı ile, 2 nci maddeye göre orman sınırları dışına çıkarılan yerler halihazır vasfı ile kaydında belirtme yapılarak Hazine adına tapuya tescil olunur.

Bu Kanunun;

- a) 20.6.1973 tarihli ve 1744 sayılı Kanunla değişik 2 nci maddesi,
- b) 23.9.1983 tarihli ve 2896 sayılı, 5.6.1986 tarihli ve 3302 sayılı kanunlarla değişik 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendi,

Uygulamaları ile orman sınırları dışına çıkarılan, ancak fiilen orman olduğu Orman Genel Müdürlüğünce tespit edilen yerler, talep üzerine Maliye Bakanlığınca Orman Genel Müdürlüğüne tahsis edilir. Tahsisi yapılan bu yerler Hazine adına tapuya orman vasfıyla tescil edilir.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

KANUN

-3-

Sınır noktaları ile ölçü işinde kullanılan tüm noktalardaki taş, beton kazık ve diğer işaretler Orman Genel Müdürlüğüne korunur. Noktaların tahribatı veya yerlerinin değiştirilmesi yasaktır.

MADDE 7. - 6831 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Orman kadastro komisyonları için lüzumlu olan taşıt araçları ile her türlü demirbaş donanımları, görevlilerin kanunî yollukları ve her türlü giderler Orman Genel Müdürlüğüne sağlanır.

Orman kadastrosu ve 2 nci madde uygulamaları yapılıp kesinleşmiş ormanlarda, gerçek ve tüzel kişiler ile kamu kurum ve kuruluşlarınca orman sınırlarının arazi üzerine aplikesi talepleri her yıl Orman Genel Müdürlüğüne teklifi ve Çevre ve Orman Bakanlığının onayı ile belirlenen tarifeler üzerinden ücreti karşılığı yapılır.

MADDE 8. - 6831 sayılı Kanunun 27 nci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Damga çekiçleri dört çeşit olup şekilleri, bu Kanuna bağlı levhada tespit edilmiştir. Bu çekiçlerin yetkililerden başkası tarafından kullanılması yasaktır.

Orman Genel Müdürlüğüne belirlenecek esaslara göre damgaya tâbi iken damgasız, nakliye tezkeresine tâbi iken nakliye tezkeresiz, faturaya tâbi iken faturasız veya sevk irsaliyesiz olan orman emvali kaçak sayılır. Fatura veya sevk irsaliyesinin nakliye tezkeresi yerine geçerli sayılabilmesi için dayandığı nakliye tezkeresinin asgari olarak cilt, sayfa ve tarih bilgilerini taşıması gerekir.

MADDE 9. - 6831 sayılı Kanunun 41 inci maddesinin birinci ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Herhangi bir suretle satışı yapılmış orman emvali, bedeli ödenmeden veya karşılığı banka teminat mektubu veya Devlet tahvili temin edilmeden, damgaya tâbi olanlar damgalanmadan ve gayri mamûl orman emvali nakliye tezkeresi alınmadan, yarı mamûl ve mamûl orman emvali fatura veya sevk irsaliyesi olmaksızın nakledilemez. Bunlar için düzenlenecek belgelerde emvalin adedi, cinsi, nevi, vasfı, ebadı, miktarı, bedeli, hareket tarihi ve saati ile mesafe dikkate alınarak tanınan geçerlilik süresi gösterilir.

Orman emvali; adedi, cinsi, nevi, vasfı, ebadı, bedeli, hareket tarihi ve saati ile geçerlilik süresi itibarıyla ibraz olunan nakliye tezkeresi, fatura veya sevk irsaliyesine uyduğu ve damgaya tâbi olanlar damgalı bulunduğu takdirde, hepsi üzerinden hacmen yüzde on ve veznen yüzde onbeşine kadar çıkacak fazlalık için, nakliye tezkeresi, fatura veya sevk irsaliyesinde yazılı satış bedeli üzerinden tutarı ve bu tutarın yüzde on fazlası alınarak serbest bırakılır.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

KANUN

-4-

MADDE 10 .- 6831 sayılı Kanununun 42 nci maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Orman içinde yapılacak nakliyat, orman idaresinin göstereceği yollardan yapılır. Nakliye tezkereleeri ile fatura veya sevk irsaliyeleri veya diğer taşıma belgeleri daima taşıyanların üzerinde bulunur ve ilgili memurlar tarafından istenildiğinde gösterilmesi zorunludur.

Şehir ve kasabalardaki ticarethane ve fabrikalardan alınan orman emvali şehir içinde fatura veya sevk irsaliyesi ile taşınabilir. Bu belgelerin taşıma araçlarında bulundurulması zorunludur.

MADDE 11. - 6831 sayılı Kanununun 58 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 58. - Orman rejimine dahil veya yeniden orman tesis edilecek yerlerde havza bazında yapılacak ağaçlandırma, erozyon ve sel kontrolü, çığ ve heyelanların önlenmesi, ekosistemlerin korunup geliştirilmesi ve havzada yaşayan insanların hayat şartlarının iyileştirilmesi faaliyetleri, Çevre ve Orman Bakanlığının koordinatörlüğünde ilgili kuruluşlarla birlikte hazırlanan entegre projeler halinde uygulanır.

Ancak, Devlet ormanı içinden geçen mevcut demiryolu, karayolu ve köy yollarının tamiri, tahkimi ve bakımı orman idaresine bilgi verilerek ilgililer tarafından yapılır.

MADDE 12. - 6831 sayılı Kanununun 100 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

41 inci maddeye aykırı olarak her çeşit orman emvalini nakliye tezkeresiz, faturasız veya sevk irsaliyesiz, damgaya tâbi olanları damgasız olarak nakledenler 108 inci madde gereğince cezalandırılır.

MADDE 13. - 6831 sayılı Kanununun 116 ncı maddesinin birinci fıkrasının (A) bendinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve (B) bendinin birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

(Ç) ve (E) bentlerinde yazılı yerlerden, (D) bendindeki şehir mezarlıklarından, (H) bendindeki her nevi meyveli ağaç ve ağaççıklarla örtülü yerlerden (kızılağaçlıklar ile aşılı kestanelikler, fıstık çamlıkları ve palamut meşelikleri hariç), sahipleri her türlü zâti ihtiyaçları ve pazar satışları için hiçbir kayıt ve şarta tâbi olmadan kesim ve taşıma yapabilir.

Kızılağaçlıklar ile aşılı kestaneliklerin sahiplerinin her türlü yapacak ve yakacak ihtiyaçları ile pazar satışları için yapacakları kesimler; keşif, damga ve nakliye işlemlerine tâbi olmayıp köy muhtarlığınca düzenlenecek belge ile yapılır.

MADDE 14. - 6831 sayılı Kanunun;

a) 91 inci maddesinin altıncı fıkrasındaki “onbin lira” ibaresi “yüzmilyon lira”, “yüzbin lira” ibaresi “birmilyar lira”,

b) 92 nci maddesinin ikinci fıkrasındaki “beşyüzbin lira” ibaresi “beşmilyar lira”,

c) 94 üncü maddesinin birinci fıkrasındaki “yüzbin lira” ibaresi “birmilyar lira”, ikinci fıkrasındaki “onbin lira” ibaresi “yüzmilyon lira”,

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

KANUN

-5-

d) 95 inci maddesinin birinci fıkrasındaki “beşyüz lira” ibaresi “beşmilyon lira”, “ikiyüz lira” ibaresi “ikimilyon lira”, “yüz lira” ibaresi “birmilyon lira”, ikinci fıkrasındaki “binbeşyüz liradan” ibaresi “onbeşmilyon liradan”,

e) 96 ncı maddesindeki “onbin lira” ibaresi “yüzmilyon lira”,

f) 97 nci maddesinin birinci fıkrasındaki “beşbin lira” ibaresi “ellimilyon lira”,

g) 99 uncu maddesindeki “beşbin lira” ibaresi “ellimilyon lira”,

h) 100 üncü maddesinin dördüncü fıkrasındaki “yüzbin lira” ibaresi “birmilyar-lira”, “ellibin lira” ibaresi “beşyüzmilyon lira”,

ı) 101 inci maddesinin birinci fıkrasındaki “beşyüzbin lira” ibaresi “beşmilyar lira”, ikinci fıkrasındaki “birmilyon lira” ibaresi “onmilyar lira”,

j) 102 nci maddesinin birinci fıkrasındaki “beşyüzbin lira” ibaresi “beşmilyar lira”,

k) 103 üncü maddesindeki “yüzbin lira” ibareleri “birmilyar lira”, “üçyüzbin lira” ibaresi “üçmilyar lira”,

l) 107 nci maddesindeki “yirmibin lira” ibaresi “ikiyüzmilyon lira”,

Olarak değiştirilmiştir.

MADDE 15. - 6831 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

EK MADDE 7. - Bu Kanunun 95 ve 97 nci maddelerinde yer alan para cezaları, her takvim yılı başından geçerli olmak üzere, her yıl bir önceki yıla ilişkin olarak 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılmak suretiyle uygulanır.

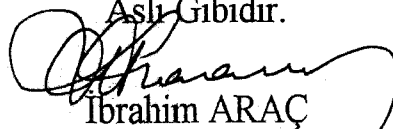
MADDE 16. - 6831 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

EK MADDE 8. - Bu Kanun ile 9.8.1983 tarihli ve 2873 sayılı Milli Parklar Kanununa tâbi alanlarda bulunan yerler ile bu yerler üzerindeki yapı ve tesisler, yirmidokuz yıla kadar kiraya verilebilir. Ancak, kiracının Çevre ve Orman Bakanlığınca belirlenen yerlerde; kiralanan alan miktarının 5 (Beş) katı kadar ağaçlandırma yapması zorunludur.

MADDE 17. - Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 18. - Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Aslı Gibidir.

İbrahim ARAÇ

Kanunlar ve Kararlar Müdürü